

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8894/2021
20.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранке Дражић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Војводић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Ужицу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гжрр1 20/21 од 24.09.2021. године, у седници одржаној 20.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гжрр1 20/21 од 24.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гжрр1 20/21 од 24.09.2021. године..

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу Прр1 4/21 од 17.08.2021 године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете настале повредом права на суђење у разумном року плати износ од 174.894,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.01.2021. године, као дана подношења тужбе, до коначне исплате, док се већи захтев тужиоца да се обавеже тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете настале повредом права на суђење у разумном року плати износ од још 27.478,85 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе, па до коначне исплате одбијен као неоснован. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 48.611,25 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гжрр1 20/21 од 24.09.2021. године, првим ставом изреке, потврђена је првостепена пресуда, а жалбе тужиоца и тужене одбијене као неосноване. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже тужена да му накнади трошкове жалбеног поступка. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев тужене којим је тражила да се обавеже тужилац да јој накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У овом случају, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о посебној ревизији. Правноснажном пресудом одлучено је о накнади имовинске штете која је тужиоцу изазвана повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Ужицу Ст 31/11, којом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан, а тужена обавезана да наведену накнаду плати тужиоцу са припадајућом каматом, док је одбијен захтев у делу за исплату износа затезне камате приписане главници, а која представља разлику између обрачуна потраживања по основу конформне и пропорционалне методе. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права. Одредбе о затезној камати су императивне природе, што значи да се код принудне наплате по службеној дужности примењује каматна стопа прописана законом за цео период у коме се камата обрачунава. Стога, полазећи од одлуке Уставног суда Уз 82/2009 од 12.07.2012. године („Службени гласник РС“ број 73/12) којом је утврђено да одредба члана 3. став 3. Закона о висини стопе затезне камате („Службени лист СРЈ“ број 9/01) у делу који гласи: „применом конформне методе“, није у сагласности са Уставом, а у сутицији када је главници приписана затезна камата обрачуната по методи која је проглашена неуставном, правилно су судови прихватили метод обрачуна главног потраживања са каматом обрачунатом простим интересним рачуном од 23.08.2013. године (када је утврђено потраживање тужиоца као стечајног повериоца).

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета дана 19.01.2021. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 202.373,50 динара. Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић